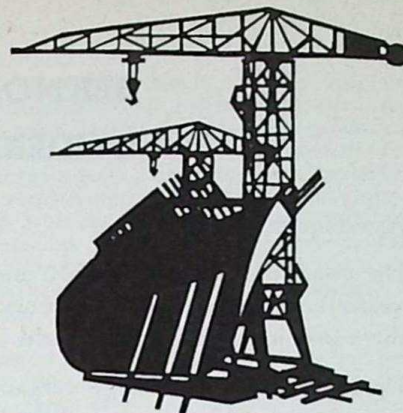

BOELE-NIEUWS

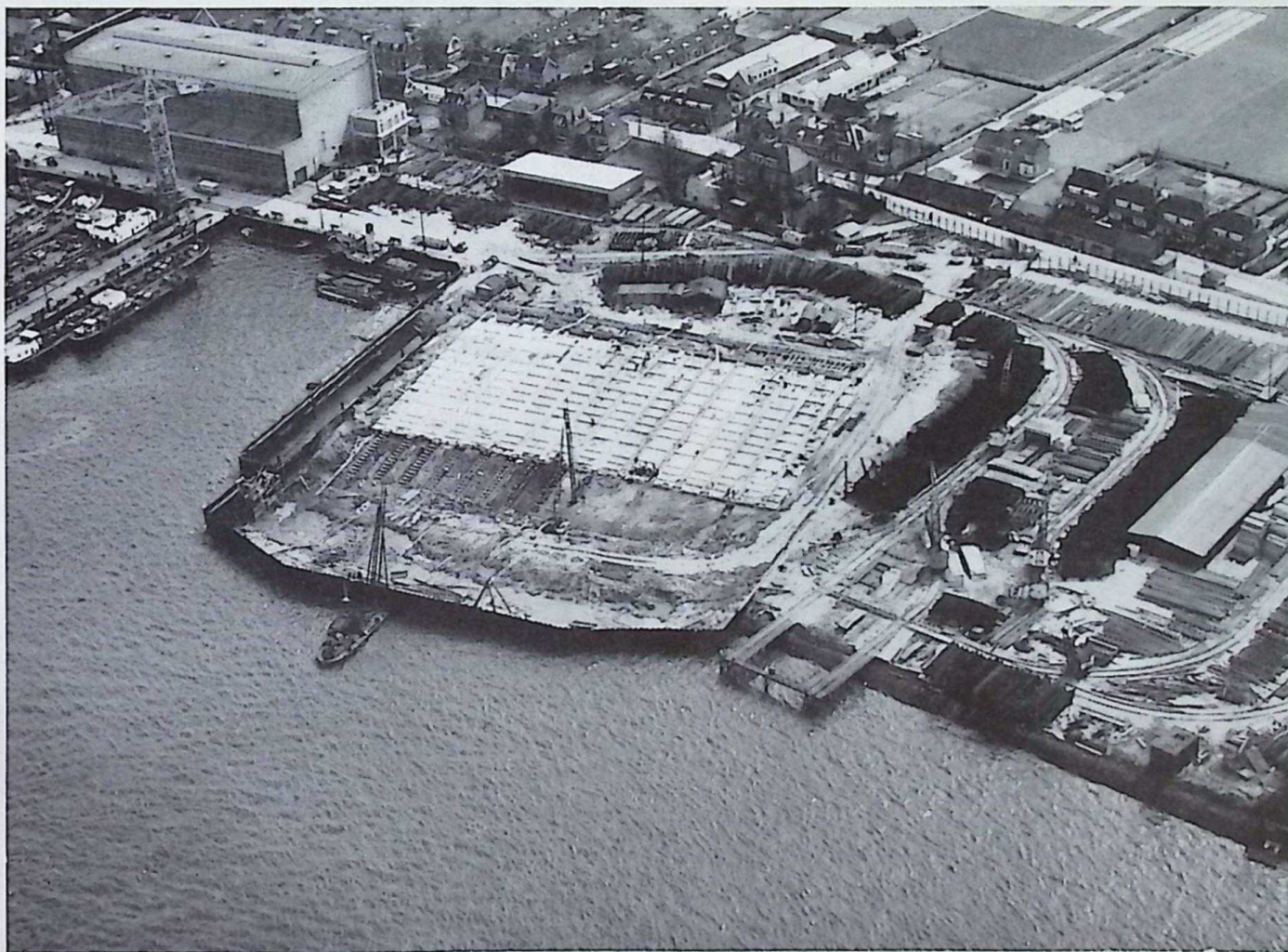
MAANDBLAD VOOR HET PERSONEEL

N.V. BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK - BOLNES

REPARATIE HELLING III

(deze foto dateert van begin mei, de werkzaamheden zijn inmiddels verder voortgeschreden).

Voornaamste gegevens:

aantal banen: 15 stuks;

totale lengte van de helling ca. 97 m, geschikt voor schepen tot ca. 4000 ton dw.

De hellinglieren worden aangedreven met 4 elektromotoren, elk van 50 p.k. Verder zullen er extra 3 noodremmen worden bijgeplaatst.

Het bovenwatergedeelte van de helling is geheel in beton uitgevoerd, het onderwatergedeelte in hout.

Bij deze helling is een kraanbaan gemaakt waarop torenkraan No. 3 geplaatst zal worden.

Eveneens wordt nog een bedieningshuis gebouwd en een rijweg van Stelconplaten aangelegd. Onvoorziene omstandigheden voorbehouden hopen wij de helling eind september in gebruik te nemen.

BEKNOPT VERSLAG VAN DE VERGADERING ONDERNEMINGSRAAD VAN 23 MEI 1958

Afwezig: de heer Gerritse.

De voorzitter opent te 15.30 uur de vergadering en verwelkomt de aanwezigen, speciaal de heer B. Hagoort die van zijn ziekte weer hersteld is.

De notulen van de vorige vergadering worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

Besproken wordt de bestemming van fondsen die vrijkomen uit het niet uitgekeerde winstaandeel. Allereerst vraagt de voorzitter of er in de raad nog andere ideeën zijn. Alle leden zijn voor een overlijdensfonds.

Een commissie wordt samengesteld, bestaande uit de heren A. Dekker en B. Hagoort voor de Ondernemingsraad en de heer M. van Zuilekom. Deze commissie zal een reglement in grote lijnen opstellen en aan de raad voorleggen.

Twee leden uit de Ondernemingsraad, de heren W. Gerritse en T. W. de Ruyter, worden toegevoegd aan het bestuur van het Sociaal Fonds.

De voorzitter spreekt zijn waardering uit over het voorstel van de heer A. Dekker betreffende het lucht-personeel en vraagt de raad dit te verwijzen naar de kleine commissie ter bespreking met de bazen van de lucht-

ploeg en de hoofdbaas werf. De raad gaat hiermede akkoord.

Voor de kleine commissie is een kantoortje ingericht naast het bazenkantoor-werf in het vroegere magazijn voor brandersartikelen. Elke zaterdag te 11.30 uur vergadert hier de commissie en is het mogelijk bij hen bepaalde wensen naar voren te brengen.

Enkele kleinere agendapunten worden afgehandeld. De directie wijst er nog eens op, dat in de timmerloods meermalen gerookt wordt. Dit is zeer gevaarlijk en daarom ook verboden. Uit de raad wordt opgemerkt, dat ook aan boord, vooral bij het hutten betimmeren, gevaar aanwezig is. Roken moet onder deze omstandigheden worden nagelaten. Moet in een hut, als deze bijna klaar is, nog gebrand worden, dan moet een brandwacht assisteren die een emmer klaar heeft.

Overalls van ketelpakstof: de proefpakken zijn bij de bankwerkers uitstekend bevallen. Honderd stuks zijn thans besteld en zullen op bazenbon verstrekt worden, indien hiertoe noodzaak aanwezig is.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter om 17.— uur de vergadering.

W.S.V. BOELE

Dit seizoen was onze wandelsportvereniging aanwezig bij diverse marsen. 10 mei hadden we Leerdam, 17 mei Krimpen aan de IJssel, 31 mei Amsterdam, 7 juni Zevenbergen en 28 juni Gorinchem. Op deze 5 marsen wisten wij driemaal een eerste prijs en 2 wisselbekers en eenmaal een 2e prijs te behalen.

In het Personeelsblad van Bijker (Gorinchem) lazen we de volgende vleierende beoordeling:

„Zaterdag 10 mei bracht ons de Glasstadmars, die ieder jaar zulk een enorme belangstelling trekt. Ook dit jaar werd het record wat betreft het aantal deelnemers weer gebroken en startten totaal 5524 personen. Een prachtig parcours door de bloeiende Betuwe was voor ons uitgestippeld en wij hebben dan ook volop genoten. Daar de temperatuur heerlijk zacht was, werd het een ideale tocht. Op deze tocht liep ook weer mee de wandelclub van Boele, die in het verleden meermalen achter ons moest blijven bij de prijsuitreiking. Deze keer werden wij voor

de extra prijzen geklopt door Boele op een prima wijze. Wij zagen deze groep enkele malen passeren en het was een lust die knapen, welke stuk voor stuk goed getraind waren en prima zongen, over de weg te zien gaan. Men kon zien, dat deze groep reeds vele tochten had gelopen en dus op volle toeren draaide.”

14 juni organiseerden wij zelf een wandeltocht, waaraan 1150 wandelaars deelnamen. Voor de eerste maal namen bij ons deel de W.S.V. B.A.B., Gorinchem en de W.S.V. Verolme van de Botlek. Het is een bijzonder geslaagde dag geworden. Evenals vorige jaren gaan er ook weer leden naar de Vierdaagse in Nijmegen. Deze wordt gehouden van 22 tot 25 juli a.s. 5 leden doen mee op de 40 km en 6 op de 55 km. Wij hopen de groep weer gezond terug te zien en zullen hen 26 juli, zaterdagmiddags te plm. 2.30 uur bij hun aankomst te Slikkerveer ontvangen.

Een prettige vierdaagse met veel mooi weer wordt hun bij dezen toegewenst.

hardnekkige huidontstekingen en ezemen. Bovendien geeft een aantal van deze middelen aanleiding tot het ontstaan van vergiftigingsverschijnselen doordat ze via de huid in het lichaam terecht komen. Deze manier van schoonmaken moet daarom ernstig worden afgeraden. Maar bij die ontvettingskuur blijft het niet, want veelal volgt daarop schuren met puimsteen, wassen met zandzeep of een ander schuurmiddel. Hierdoor wordt niet alleen het vuil van de huid afgeschuurd, maar ook de oppervlakkige huidlagen worden op deze wijze verwijderd. De huid wordt ruw en daardoor veel sneller en grondiger vuil en moeilijker schoon te maken. En zo komt het van kwaad tot erger, tot tenslotte de huid niet meer schoon is te krijgen, en menigmaal protesteert met een ontsteking. Lelijke ruwe handen, waarin het vuil zich diep heeft vastgezet zijn er het gevolg van.

Handen moeten ook niet onnodig worden vuilgemaakt of beschadigd. Er zijn een heleboel handelingen, die evengoed en misschien zelfs wel beter met een werktuig of instrument kunnen worden gedaan dan met de blote hand. Bij zeer vuil werk is het soms mogelijk gebruik te maken van handschoenen of van beschermende crèmes, die een onzichtbaar laagje op de huid vormen (ook in de verbandkamer voor-

radig). Een ander belangrijk punt is, dat het vuil zo min mogelijk de kans krijgt zich op bepaalde plaatsen te verzamelen. Nagels moeten daarom kort worden gehouden. Dit geldt uitdrukkelijk voor de nagels van de handen! Te kort snijden van de teennagels geeft herhaalde malen aanleiding tot pijnlijke nagelbed-verzweringen, vooral aan de grote teen! Voordat de handen worden gewassen kan men soms soorten vuil eerst grotendeels op andere wijze verwijderen. Olie en vet bijv. worden zeer goed opgenomen in zaagsel. Daarna worden de handen gewassen met, liefst stromend, warm water, overvete zeep en een goede nagelborstel. Door na het afdrogen een klein beetje vette crème in de huid te wrijven blijft deze soepel en wordt bereikt dat vuil in het beschermende laagje blijft steken en moeilijker in de huid zelf doordringt, deze vette crème mag *niet* vaseline zijn. Hierdoor wordt het schoonmaken gemakkelijker. Het schoonmaken van de handen van mensen, die vuil werk doen is een probleem, dat door het opvolgen van deze aanwijzingen zeker niet volledig is opgelost. Er blijven altijd werkzaamheden, die zo vuil zijn, dat de handen niet schoon te krijgen zijn. Dat neemt niet weg, dat de ervaring leert, dat een groot aantal mensen gebaat is bij een goede huidverzorging.

(c.s.w.v.)

JEUGDREIS EXPO

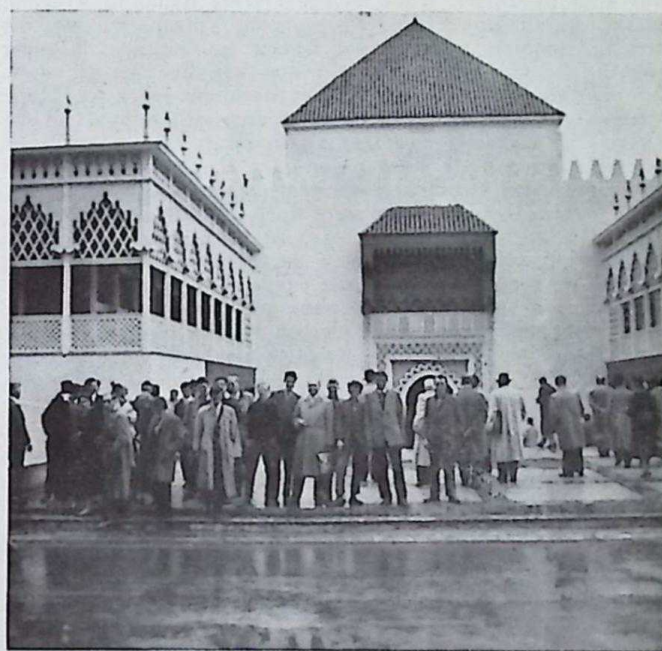
Vrijdag 16 mei 1958 stapte ik in de bus, om precies te zijn om 7.20 uur — en wat voor een bus, centje van 80.000 gulden —. De chauffeur waakte dan ook als een broedende hen over dit geval. Te 7.30 uur vertrokken we richting Brussel. Bij Wustwezel passeerde we de douane en we mochten België in. Bij het plaatsje Boom gekomen stopten we langs de weg, gebruikten de bomen voor het doel waarvoor ze tenslotte groeien en dronken de meegenomen limonade op. Onze chauffeur was een spraakzame; hij vertelde een heleboel over de bijzonderheden langs de weg, bijv. bij het bouwen van de huizen in België zet men de raamkozijnen er pas in als het huis klaar is. De gevels van de huizen zijn van mooie stenen gemaakt; de zijmuren en de achterkant worden met een mindere soort voorzien. Ook zagen we langs de weg borden, waarop aangegeven was hoeveel ongelukken in 1957 op die bepaalde weggedeelten gebeurd waren. 't Waren er nogal wat.

Wij werden bij het tentoonstellingsterrein afgezet bij de grote paleizenpoort, waar we ons ook weer zouden verzamelen. Gezamenlijk liepen we naar de poort waar kaartjes gekocht werden. Eindelijk waren we dan binnen.

Direct gingen we naar het Nederlandse paviljoen. Hier bewonderden wij de dijk met golfslag erop en ook een vuurtoren. Verder hebben we een half schip gezien, compleet was de brug met een deel van de laadruimte. Vele scheepsmodellen waren er te zien (waaronder de bij ons gebouwde „Intritas"). Interessant was ook een kaart van de K.L.M., bestaande uit 13.000 glasscherven, waarop de plaats waar alle Nederlandse schepen en vliegtuigen zich op dat moment bevinden, te zien is. Deze standen worden radiografisch bijgehouden. Tevens zagen wij scheepsmodellen van paraffine, net zoals die in het Scheepsbouwkundig Proefstation in Wageningen gemaakt worden om dan in een sleeptank getest te worden. Een groot schilderwerk van Karel Appel, dat het geweld van de golven voorstelt, vonden de meesten geweldig lelijk. Daarna gingen we naar het er naast liggende Philips Paviljoen; dat was echter helaas nog gesloten.

De druilerige regen, die we die dag nogal vaak hadden, was niet prettig.

Toen naar het paviljoen Marokko-Tunis; een bonte mengeling van wat men in Noord-Afrika ziet met Franse invloeden. Ook tenten, tapijten, aardewerk, vlechtwerk, leerwerk enz. Daarna naar het Thailand Paviljoen. Het was er erg druk; wel aardig ook — de panelen en stijlen waren met stukjes glas belegd, die figuurtjes vormden. Toen dat achter de rug was, gingen we naar het Amerikaanse Paviljoen. Een enorm ding, waar van alles was: modeshow, televisie, film, reken-

Voor het paviljoen Marokko—Tunis

machines, plastics, foto's, motoren, enz. enz. We hebben er een poosje rondgedoold.

Ondertussen waren wij de heer Faro natuurlijk allang kwijt, maar na een poosje zoeken vond je hem vanzelf weer (Waar? — Red.). Vervolgens naar het Russische Paviljoen. Als je daar binnenkomt, staat er een man die verkoopt kranten en folders in een paar talen. Daar vraagt hij 1 of 2 frs voor; dat hebben we niet gedaan. 't Was maar goed ook, want een eindje verder kon je het voor niets krijgen. Verder stond daar een enorm groot beeld van Stalin, auto's, lagers, machines, spoetniks, straalvliegtuigen, een model van een ijsbreker door atoomkracht voortbewogen en een heleboel schilderijen. Er was ook op het terrein een rally van heel oude auto's nog met kettingaandrijving en bij sommige zat de zwengel in het midden van de wagen en carbidlampen voor en achterop.

Daarna gingen we naar het Atomium; dat is een metaaldeeltje 150.000.000.000 maal vergroot. Wij zijn daar onderdoor gelopen, zo naar het metaalpaviljoen en het vervoerpaviljoen. Daar was spoorwegmateriaal uit alle landen, ook machines om spijkers te maken en op de kop van de spijkers

Onze reis... van 1 juli

De reisvereniging Boele heeft op 1 juli haar jaarlijkse reis weer gemaakt. Het was een vraagtekenreis met als enig vooraf bekend punt de Boezemkade, waar 11 toerwagens opgesteld stonden. 't Was prachtig weer, het beloofde een prettige dag te worden.

Om 7.30 uur vertrokken wij. „Waar gaan we heen?” was voortdurend de vraag. Het bleek al gauw een mooie tocht te worden. Over de Alblasserdamse brug, dus voor ieder stond het vast, we gaan de Betuwe in. Gorcum, Tiel en toen richting Rhenen. We stopten daar bij Ouwehands dierenpark. Hier wachtte koffie met gebak, dat smaakte ons best. Rondgewandeld langs de kooien met de verschillende dieren, langs schitterende bloemperken en al gauw was het half twaalf, dus weer instappen. Waar nu heen? Over Renkum, Arnhem, bleken we richting Hoenderlo te gaan. Volgens mij was dit wel het mooiste traject, door bossen en hei; nee, ik moet zeggen, dit was schitterend, dit spel van licht en schaduw. Bij het huis St. Hubertus, in het nationale park de Hoge Veluwe, hebben wij enkele momenten stilgestaan bij de vijvers, vijvers met geweldige vissen er in. Om even 1 uur belandden wij in de uitspanning „De Koperen Kop”. Hier werd uitgestapt en konden wij gaan genieten van de bossen, maar eerst hebben wij daar onze dorst tot stilstand gebracht. Toen aan de wandel door deze uitgestrektheid, naar alle windhoeken konden wij heen in deze prachtige natuur. Ook zijn er reisgenoten geweest die naar omliggende plaatsen gingen, zij hebben zich daar weer geamuseerd, daar kan ik niet verder op ingaan, want ik ben er niet bij geweest.

In de loop van de middag kwamen ook van onze directie de heren J. P. Boele en Joh. Boele en mevrouw Boele. Als ik zo goed gezien heb, geloof ik dat ook zij genoten hebben van de mooie omgeving.

Aan alles komt een einde en zo vertrokken wij om 6 uur richting Utrecht. In deze stad wachtte ons in Tivoli de warme maaltijd. Deze was dan ook weer prima in orde en tot in de puntjes verzorgd.

Als eerste van de sprekers voerde vriend Louter het woord,

deze sprak waarderende woorden (zo aan zijn gezicht te zien tenminste, want door een kapotte geluidsinstallatie konden wij maar weinig verstaan).

Daarna kwam Hagoort op het podium, deze bracht zijn dank aan allen die hadden meegewerkt aan het slagen van deze reis. Aan mevrouw Boele werden bloemen aangeboden. De heer Joh. Boele kwam als laatste spreker op het podium, namens zijn vrouw dankte hij voor de mooie bloemen.

Om 9 uur vertrokken wij richting Bolnes, waar wij om 10.30 uur arriveerden.

Zo is deze ?-reis weer voorbij. Met veel genoegen kunnen wij er op terugzien.

Wij hebben weer veel schitterende streken gezien van ons kleine Holland, waar wij allen trots op zijn.

Reisgenoot K. v. d. L.

N.B. Van de collecte welke in de bussen is gehouden is f 36,72 overgebleven. Dit bedrag is in overleg met het bestuur overgemaakt aan het Koningin Wilhelminafonds.

Handwerk

U zult er mij als dokter niet van verdenken, dat ik bezwaren heb tegen zindelijkheid. Terecht mag van mij worden verwacht, dat ik een warm voorstander ben van regelmatig en grondig wassen.

Toch heeft ook wassen bezwaren. Onze huid is bedekt met huidsmeer, die wordt gevormd door kleine kliertjes in de huid. Deze smeer vormt een beschermend laagje waardoor de huid soepel blijft en minder gemakkelijk wordt beschadigd. Bovendien vormt dit laagje bescherming tegen het binnendringen van ziektekiemen in de huid. De huid van de ene mens vormt veel huidsmeer, die van de andere weinig. De een, zeggen ze, heeft een vette huid, de andere een droge. Bij het wassen wordt dit laagje verwijderd. Dit is voor de mensen met een vette huid meestal geen bezwaar, want bij hen vormen de speekselklieren snel genoeg een nieuw laagje. Voor mensen met een droge huid kan dat wel een bezwaar zijn. Hun huid wordt dan vlekkelig en rood, er ontstaan barstjes in, en op plaatsen waar de huid aan veel wrijving

blootstaat, kloven. Doordat deze mensen zo'n dun laagje huidsmeer hebben, dringt bij hen het vuil gemakkelijk in de huid, zodat ze meer moeten wassen en harder moeten borstelen om het te verwijderen. Daardoor wordt de huid nog kwetsbaarder. De meeste narigheid ondervinden de bezitters van een droge huid van wasmiddelen, die hun misschien de witte was en de schoonste afwas van hun leven bezorgen, maar dan toch veelal tegen de prijs van een harde, uitgedroogde huid, die gemakkelijk stuk gaat en ontstoken raakt. Als de eigen huidsmeer-vorming te kort schiet, ligt het voor de hand, dat op andere wijze in dat tekort wordt voorzien. Insmeren der handen, nadat ze in aanraking zijn geweest met water, met een vette, goede crème komt daarvoor in aanmerking (in de verbandkamer aanwezig). Bovendien is het aan te raden de handen te wassen met overvete zeep. Vele mensen, die vuil werk verrichten, mishandelen bij het handenwassen hun huid op de ergst denkbare wijze.

Ze beginnen het schoonmaken met benzine, Tri of een ander vetoplossend middel. Daarbij wordt alle huidsmeer aan de huid onttrokken, waardoor haar kwetsbaarheid toeneemt. Daar komt nog bij, dat een aantal mensen overgevoelig is of wordt voor deze stoffen, zodat schoonmaken van de huid op deze manier aanleiding kan zijn tot het ontstaan van

DOE HET ZELF

Een „beweging” die bezig is ook Nederland te veroveren

door drs. R. Zondervan

Geen slagzin heeft in weinig jaren zo'n groot deel van de wereld veroverd als deze. Of het nu in Amerika en Engeland „Do it yourself”, dan wel in Duitsland „Mach's selbst” heet, maakt geen verschil; het is overal de uitdrukking geworden van miljoenen mensen die besloten hebben om een groot of kleiner deel van hun vrije tijd te besteden aan het verbeteren van de omgeving waarin zij en de hunnen leven en wonen. Wellicht het grootste percentage van deze miljoenen doet dit omdat zij betere levensomstandigheden wensen, maar niet beschikken over de middelen om deze op de klassieke wijze, door kopen of laten maken, te verwezenlijken.

Daarnaast is er een groep van hen, die niet die vaardigheid hadden, vaak zich ook niet bewust waren van een behoefte aan betere levensomstandigheden en die soms over voldoende ruime middelen beschikken om eventuele wensen te laten uitvoeren, maar die, eenmaal aangelokt door reclame van handel en industrie, ontdekten, dat zij op dit gebied de zo nodige afleiding en ontspanning konden vinden in de soms schaarse vrije tijd, die een drukke werkkring hun overlaat.

Misschien is juist deze derde groep voor de zo snelle ontwikkeling van deze beweging de belangrijkste geweest. Om dit te begrijpen moeten wij een blik werpen op Amerika, de bakermat van het zelfdoen. Stijgende lonen en verkorting van de werkweek maakten dat de Amerikaan meer kon doen aan vrijetijdsbesteding. De industrie zag hierin enorme mogelijkheden en zij wist deze, dank zij goed gerichte reclame, in de juiste banen te leiden. „Vrije tijd, dat is tijd voor hobby's”. Grote advertenties, aantrekkelijke folders, artikelen in de pers,

zij brachten de man of vrouw, die voorheen nooit een liefhebberij had bezeten, ertoe om in korte tijd een verwoed hobbyïst te worden. Waarbij men niet uit het oog mag verliezen, dat men deze hobbyïsten vele dollars in uitzicht stelde, dollars gemakkelijk met een hobby te verdienen en die voorbestemd waren om in nieuwe en duurere hobby's te worden belegd.

Men schat dat in Amerika jaarlijks 35 miljard dollar aan hobby's wordt uitgegeven, waarvan 0,1 miljard door postzegelliefhebbers, 0,5 miljard door amateurfotografen, 1 miljard door watersportiefhebbers en 10 miljard door doe-het-zelf-enthousiasten aan gereedschap en materialen voor bouw, onderhoud en inrichting van woningen.

Wilt u nog enkele cijfers? In 1954 werden 70.000 huizen door amateurs gebouwd! De jaarproduktie van elektrisch handgereedschap steeg van 25 miljoen dollar voor de oorlog tot 250 miljoen in 1954. 40% van alle timmerhout wordt door de amateur verwerkt, 60% van alle behangselpapier, 75% van alle verf!

Pers, radio, film en televisie, zij alle brachten dagelijks nieuws voor de amateur, zij leerden hem de grondslagen van het vak, neen, van nagenoeg alle vakken, zij gaven hem voorlichting over nieuwe materialen en nieuwe gereedschappen, zij verstrekten hem de nodige adressen en bovendien vertelden zij hem telkens weer en in alle toonaarden hoeveel dollars hij eigenlijk wel verdiende door een paar van zijn vrije uren aan dit soort werk te besteden.

Nadat de beweging in Amerika een grote vlucht had genomen, begon zij in Engeland terrein te winnen. De steeds stijgende lonen en het gebrek aan handwerkslieden werkten daar in hoge mate mee om een gunstig klimaat voor een snelle ontwikkeling te scheppen. De eerste echte Do it yourself-tijdschriften verschenen pas ruim twee jaar geleden en in een jaar tijds hadden zij een oplage van meer dan een miljoen!

Volgen wij de doe-het-zelf-beweging verder op haar weg in oostelijke richting, dan komen wij in ons land, waar het in het bijzonder een aantal verffabrieken was, dat begon met het ontwikkelen van speciale produkten voor amateurgebruik, verven waarmee men zonder de kennis en de routine van de vakbekwame schilder te bezitten, zeer goede resultaten kon bereiken.

Een krachtige stimulans voor verdere zelfwerkzaamheid ontbrak tot de verschijning van een speciaal Doe het Zelf-tijdschrift in oktober van het vorige jaar. Voorlichting en tips op ieder gebied, waardoor de amateur zijn woon- en levensomstandigheden kan verbeteren. Besparing van grote uitgaven door nuttige besteding van vrije tijd. Ziedaar in het kort het programma, dat al direct grote bijval heeft gevonden, want zelden heeft een maandblad in ons land in drie maanden tijds een oplage van 50.000 kunnen bereiken.

En evenals in Engeland blijkt ook hier te lande de industrie te reageren. Wij noemden reeds de verfindustrie, vermelden wij verder dat ook onze nationale boardfabriek een zeer groot deel van haar produktie door amateurs ziet verwerken. Uiteraard beschikt men nog niet over exacte gegevens, doch wie de advertentiekolommen bekijkt en wie een bezoek brengt aan tentoonstellingen, welke door het verrichten van een speciale afdeling de belangstelling voor de doe-het-zelf-beweging stimuleren, behoeft er niet aan te twifelen, dat handel en industrie opmerkelijk zijn geworden op het nieuwe afzetterrein, dat zich voor hen opent en dat, mits op de juiste wijze bewerkt, in verhouding even belangrijk kan worden als het in Engeland en vooral in Amerika reeds is.

Vervolg Jeugdreis Expo.

stond dan het merk van de Expo; het vervoer en diverse films van bijv. de Hoogovens. Wij kregen een klein ontvangstje met een luidsprekertje, waar we dan door konden horen wat de films betekenden, maar het was allemaal Frans wat we hoorden, we begrepen er dus niets van.

Ondertussen was het bijna tijd geworden om naar de bus te gaan, dus maakten we gauw dat we bij de Grote paleizen poort kwamen. Daar aangekomen zagen we de bus al staan met de Boele-vlag voorop. Toen we in de bus zaten, werden gelijk de lunch-pakketten uitgedeeld met een sinaasappel na. Bovendien kregen we nog een flesje limonade, dus hadden we heus niet te klagen. Wij waren niet de eersten die in de bus kwamen, maar ook niet de laatsten, want toen er geteld werd bleek, dat er twee jongens zoek waren. De heer Faro ging toen eens kijken om tenslotte met de portiers e.d. te praten, maar zonder resultaat. Na een poosje rondgereden te hebben langs de andere poorten, kwamen ze toch opdagen — ver over tijd en behoorlijk nat. En toen op naar Bolnes. Er werd aan één stuk doorgereden naar de Hollandse grens. Daar lieten we onze passen en toeristenkaarten controleren. Het was de bedoeling om onderweg nog ergens te gaan zitten, maar daarvoor was het te laat geworden. Op Bolnes aangekomen, vonden we daar alles al in diepe rust. We moesten nog wachten op de bus naar Rotterdam, en even later waren we thuis.

Wij hebben een meesterlijke dag gehad, maar erg vermoeiend. Wij danken onze leiders nog voor de mooie dag die ze ons gegeven hebben.

C. MOUTHAN

Voetbalnieuws

Zoals u weet is de bedrijfsvoetbalcompetitie in volle gang en wij lopen al weer aardig naar het einde toe.

Ons eerste elftal dat bij het aanvagen van de competitie met verscheidene invallers uitkwam, is nog steeds ongeslagen, wat wel een compliment waard is voor onze spelers. De eerste wedstrijd Boele—v. Splunder eindigde met een 1—1 gelijkspel en daarna zijn ze steeds doorgegaan met de volle 2 winstpunten te behalen, totdat de wedstrijd tegen Nederland I, welke ons bij een overwinning het kampioenschap had gegeven, in een gelijk spel 3—3 eindigde. Ja, nu hangt alles weer in de lucht. Hierover verder in dit stuk.

De wedstrijd tegen Electro (4 juli) werd met 2—0 gewonnen, niet eens zo erg gemakkelijk. Het vertoonde spel was niet zo best, maar de punten waren binnen.

Voor woensdag 9 juli was de wedstrijd Nederland—Boele vastgesteld en we konden aantreden met een volledig elftal. Onze dure middenvoor was er zelfs voor uit zijn vakantie-verblijf gekomen. Na de aftrap begonnen wij al direct met het Nederland-doel te belegeren en dat is vrijwel de gehele eerste helft zo gebleven. De cornerverhouding was zo iets van 8—0 in ons voordeel en dat zegt toch wel wat. Echter niet genoeg want de stand was met rust 3—0 in ons nadeel.

Dat lijkt vreemd, maar is het niet.

Doordat 11 Nederlanders en 10 Boelianen constant in en om het doel stonden was het vrijwel ondoenlijk plaats voor de bal te vinden. En keeper Rijdsdijk hield ook alles. Met enkele uitvallen van de Nederland-voorhoede, voor zover niet door buitenspel op de middenlijn onderbroken, kwam het eerste doelpunt, een misverstand in de achterhoede, tweede doelpunt. C. de Haard bevestigde dat Homerus weleens kan slapen en liet de bal rollen en derde doelpunt. Dat was een juweeltje.

De vijandelijke linksbuiten gaf een voorzet (naar mijn idee) welke zo scherp uitviel, dat de bal onnavolgbare wijze in onze bovenhoek vuurpijld. Zulks tot grote verbazing van vriend en vijand. Dat was me wat, Boele een achterstand, Boele gaat verliezen.

Ja, ja, maar Boele bewees dat op werven oude rotten rondlopen. Het spel werd na de hervatting opengegooid en Nederland kreeg hierdoor wel enkele kansen meer, maar daar was Kees in het hok goed voor en zeer goed ook. Van Vugt vond al gauw zijn goede post en maakte 3—1. Jo Paardekam draafde als een oud ros dat lang opgelegd heeft en inspireerde, als de ware aanvoerder, zichzelf en de anderen tot grootse daden.

Aanval op aanval golfde op het doel af en hoeveel benen Nederland ook voor de bal gooide of zich compleet voor bal en speler wierp, het mocht niet baten, wij gooiden hogere ogen en Paardekam maakte 3—2. Toen zakten we wat af en niemand geloofde meer in de overwinning. Totdat Hans de Jong, die weer een beste wedstrijd had en nog op gevorderde leeftijd onpasseerbaar blijft een gaarje zag en inschoot 3—3.

Daarmede kwam het einde.

Nu dient Nederland nog 2 wedstrijden te winnen, daardoor 4 punten te vergaren en hebben wij een beslissingswedstrijd. Hopelijk wordt deze dan op dezelfde sportieve wijze uitgevochten.

De stand in de eerste afdeling is als volgt:

	gesp.	punten
Boele	9	16
Nederland	7	12
Electro	7	10
v. Splunder	9	7
v. Dam	6	6
Combinatie	7	6
Klinknagel	7	6
Kemper	8	5
v. d. Ben	6	4
De Groot & v. Vliet	6	0

Ons tweede elftal is na een moeizame start sterk komen opzetten, maar het heeft niet gebaat. Nederland II is kampioen geworden. Maar als u zo de stand van deze afdeling bekijkt, dan ziet u zelf dat de jongens van het tweede elftal helemaal geen slecht figuur hebben geslagen.

Afd. B.	gesp.	pnt.	Afd. B.	gesp.	pnt.
Nederland II ...	8	15	v. Nes	9	7
Velo	9	14	v. d. Ben II	9	7
Boele II	8	12	N.A.M.	8	2
Pot	8	11	Schram	5	5
Gem. personeel ..	8	7	Gusto	8	1

PERSONALIA

De dienst hebben

verlaten:

- 29 april 1958, A. L. Theunis, h. ijzerwerker;
- 5 mei, J. J. Koedood Jr., h. mach. bankwerker;
- 6 mei, T. Klootwijk, ll. ijzerwerker;
- 16 mei, C. A. v. d. Berg, h. mach. bankwerker;
- 17 mei, A. A. v. 't Hof, h. mach. bankwerker;
- 23 mei, A. F. van Kuyk, h. ijzerwerker;
- 24 mei, K. Reiber, h. ijzerwerker; E. A. Dragstra, h. boorder;
- 31 mei, H. Zijlstra, ijzersorteerder;
- 3 juni, C. Schop, mach. bankwerker;
- 13 juni, A. J. van Dinther, h. onderhoudsbankwerker;
- 14 juni, mej. G. den Otter, kantoorbediende;
- 21 juni, J. Kuiper, brander/lasser; C. D. Helmich, ass. van de bouwk. opzichter;
- 30 juni, W. Stanich, ijzerwerker.

In dienst getreden:

- 5 mei, A. J. in 't Veld, h. mach. bankw. (volontair);
- 6 mei, H. Strieper, h. ijzerwerker;
- 19 mei, J. L. Honkoop, transporteur;
- 21 mei, B. Plumert, beheerder pijpenmagazijn;
- 27 mei, J. Molendijk, kraandrijver machinefabriek;

- 2 juni, J. W. P. Goudswaard, ketelmaker; A. Hempenius, h. ijzerwerker;
- 23 juni, J. B. H. Suyderhoud, h. mach. bankwerker (volontair);
- 24 juni, H. K. König, h. ijzerwerker (volontair).
- 30 juni, L. J. van den Hil, mach. bankwerker.

Naar militaire dienst:

- 21 juni, D. 't Hart, ll. mach. bankwerker.

Geboren:

- 5 mei, Maria, dochter van G. Snijders (torenkraandrijver);
- 8 mei, Anna, dochter van T. de Snoo (onderhoudsbankwerker);
- 13 mei, Marja, Annemieke, dochter van E. H. Koch (bedrijfsassistent machinebouw);
- 23 mei, Anthonie, zoon van A. de Snoo (smid);
- 29 mei, Robert, zoon van J. P. de Waal, tekenaar Scheepsbouw;
- 30 mei, Willem, zoon van H. v. d. Leer (ijzerwerker);
- 7 juni, Willem, zoon van F. de Waard (brander/lasser);
- 14 juni, Annigje, dochter van H. Lighaam (calculator machinebouw);
- 16 juni, Johannes G., zoon van J. Strieper (smid);
- 19 juni, Jan, zoon van C. van Vlaardingen (ijzerwerker);
- 20 juni, Heleentje, dochter van P. C. Mallegram (scheepsbeschieter);
- 23 juni, Mensje, dochter van P. Pors, (ijzerwerker).

In het huwelijk getreden:

- 6 mei, W. Weeda (elektricien) met mej. J. van Driel;
- 29 mei, J. Jansen (afd. reparatie) met mej. M. J. Lagendijk; W. van Gent (tekenaar bouw bureau) met mej. A. M. Bos;
- 26 juni, M. Veldhoen (tekenaar afd. Scheepsbouw) met mej. A. de Ruiter.

Op 14 juni overleed onze vroegere nachtportier

C. VAN DEN BURG

in de leeftijd van 66 jaar. Sedert 31 augustus 1956 was hij gepensioneerd. Wij behouden de herinnering aan een goede collega en een plichtsgetrouw werker.